

The background features a dynamic, abstract composition of flowing, glowing liquid or smoke. The colors range from deep, dark reds and oranges to bright, intense yellows and whites, creating a sense of movement and heat. The light appears to emanate from within the flows, highlighting their textures and creating a dramatic, ethereal atmosphere.

“Мастер и Маргарита”

Воланд

Диявол, який опиняється в Москві і представляється професором чорної магії і істориком. Основною рисою зовнішності є дефекти очей. Зовнішній вигляд Воланда: «росту був не маленького і не величезного, а просто високого. Що стосується зубів, то з лівого боку у нього були платинові коронки, а з правого — золоті. Носив дорогий сірий костюм, дорогі закордонні туфлі під колір костюма, завжди при собі мав тростину, з чорним набалдашником у вигляді голови пуделя; праве око чорне, ліве чомусь зелене; рот якийсь кривий. Поголений гладко». Курих люльку і постійно носив із собою портсигар.

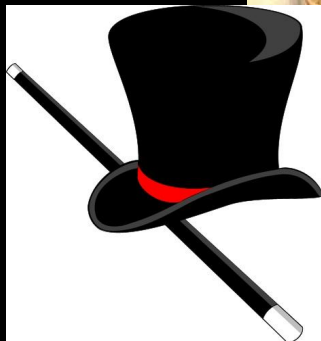

Фагот (Коров'єв)

Член почту Воланда.
Лицар, який повинен
постійно бути в світі
сатани в покарання за те,
що одного разу
відпустив невдалий жарт
з приводу світла і
темряви.

"...прозорий громадянин престранного виду. На маленькій голівці жокейський картузик, картатий куций повітряний... піджачок громадянин зростанням в сажень, але в плечах вузький, худий неймовірно, і фізіономія, прошу зауважити, глузлива"

"...вусики у нього, як курячі пір'я, очі маленькі, іронічні і напівп'яні, а картаті штани, підтягнуті настільки, що видно брудні білі шкарпетки".

Кот Бегемот

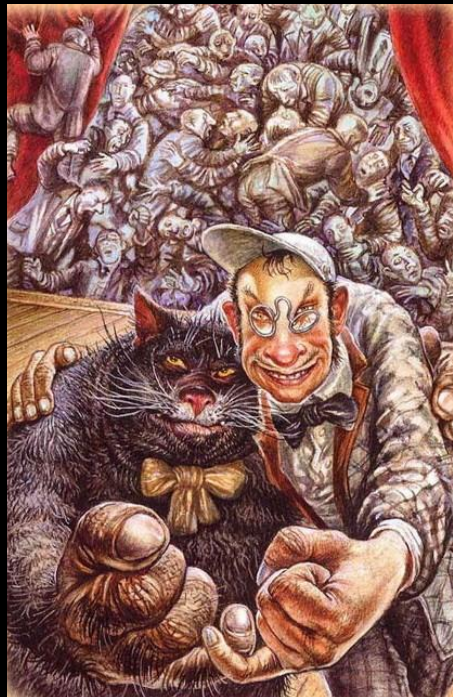
Персонаж свити Сатани, жартівливий і неспокійний дух, котрий постає то в образі гігантського кота, що ходить на задніх лапах, то у вигляді повного громадянина, фізіономією схожого на кота. Прототипом цього персонажа є однойменний демон Бегемот, демон обжерливості і розпусти, що вмів приймати форми багатьох великих тварин. У своєму справжньому вигляді Бегемот опиняється худеньким юнаків, демоном-пажем.

Кіт Бегемот– один з найбільш яскравих і привабливих персонажів, великий забавник, улюблений блазень Воланда.

Гумористичні сценки з його участю в якійсь мірі знімають гостроту тих життєвих, моральних і філософських проблем, які роман ставить перед читачем.

Незважаючи на це, він ще і «лиходій на сцені». Саме він викрав голову Берліоза, він же виконав зловісний фінал у фантастичному шоу на сцені театру Вар'єте.

Азazelло

Теж бере участь у світі. Це демон, з потворною зовнішністю. Його прототипом є занепалий ангел Азazelь. Головна функція Азazelло в романі пов'язана з насильством. Він викидає Стюпу Лиходеева з Москви в Ялту, виганяє з Нехорошої квартири дядька Берліоза, вбиває з револьвера зрадника Барона Майгеля. Азazelло також винайшов крем, який він дарує Маргариті. Чарівний крем не тільки робить героїню невидимою і здатен літати, обдаровує її новою, ведьминою красою. \\gh

Гелла

Відьма-вампір, яка ходила голою. Вона була дуже красива, але мала потворний шрам на шиї.

Понтій Пілат

П'ятий прокуратор Іудеї в Єрусалимі, жорстокий і владний, але він став симпатизувати мандрівному філософу, приведеному на допит. Він робив спроби зупинити страту, але не довів справу до кінця, про що шкодував все життя

Ієшуа Га-Ноцрі

Персонаж, який проводить час у мандрах і філософствуванні. Не схожий на євангельський образ Ісуса Христа. Заперечує опір злу насильством і не знає, яку мету він переслідує в житті.

Маргарита

Красива жінка, яка живе з нелюбом чоловіком. Маргарита страждає від свого хорошого, забезпеченого, але пустого життя. Випадково на вулицях столиці вона зустрічає Майстра, і закохується в нього. Саме вона першою сказала Майстру про те, що він написав геніальний твір, який чекає успіх. Після того, як Майстер пропав, Маргарита приймає запрошення сатани стати королевою балу, щоб мати можливість його повернути. Маргарита — це символ любові та самопожертви в ім'я іншої людини. Якщо називати роман, не використовуючи символи, то «Майстер і Маргарита» трансформується в «Творчість і Любов».

Мастер

Літератор, який написав роман про Понтія Пілата, в якому інтерпретовані події, описані в Євангелії. Це людина, яка виявилася не пристосована жити в тому часі, в якому народилася. У наслідку доведений до відчаю літературними критиками майстер опиняється в психіатричній лікарні.

Підготувала учениця
11- В класу
Дудчик Анастасія